

הלכות תפלה קדושה

שז

(ו"א)¹⁰⁰ שאפילו שה במויד באמצע ברכה יש לו תקנה לחזור לתחלת אותה ברכה מיד אחר השיחה אלא שאם אחר השיחה חזר למקום שפסק וגמר תפלתו (או אפילו אותה ברכה ששה בה לברכה¹⁰¹) אע"פ שעדיין לא עקר רגליו שאם היה שוגג היה חוזר לתחלת הברכה ששה בה עכשיו שהוא מויד צריך לחזור לראש.

וכן הדין אם הויד ולא הוידר גבורות גשמים בתחית המתים¹⁰² או שאלה בברכת השנים¹⁰³ או של ראש חודש¹⁰⁴ וחולו של מועד¹⁰⁵ בעבודה:

ה אפילו לענות קדיש¹⁰⁶ וברכו וקדושה לא יפסק בתפלת י"ח¹⁰⁷ אלא ישתק ויכוין למה שאומר הש"ץ¹⁰⁸ ויהיה כעונה בפיו ששומע כעונה בכל מקום¹⁰⁹ ואע"כ אין בזה משום הפסק תפלה כיון שאינו מוציא בפיו וכשמגיע הש"ץ בקדיש ליתברך וישתבח חוזר הוא לתפלתו¹¹⁰:

ז היה עומד בתפלה וקראוהו לספר תורה אינו פוסק¹¹¹ אפילו להאזורים שבקריאת שמע פוסק ועולה לספר תורה¹¹² כמו שנתבאר בס' ס"ץ¹¹³:

ז אחר שסיים שמונה עשרה ברכות קודם אלהי נצור יכול לענות קדושה וקדיש וברכו¹¹⁴ כמו שיתבאר בס' קב"ב¹¹⁵:

קח דין המתפלל שתי תפלות ובו סעיף אחד:

א המתפלל ב' תפלות זו אחר זו¹¹⁶ כגון¹¹⁷ שחרית ומוסף או ששכח ולא התפלל וצריך להשלמה בזמן תפלה שלאחריה¹¹⁸ ומתפלל שתיים זו אחר זו צריך להמתין בין זו לזו כדי שתהא העתה מיושבת לערך דבריו בלשון תחנון¹¹⁹ דהיינו כדי הילוך ד' אמות¹²⁰ אפילו אינו רוצה לחזור למקומו אלא מתפלל שנית במקום שעומד שם¹²¹ כשפסק אחר תפלה הראשונה אבל לחזור למקומו אפילו אינו רוצה להתפלל שנית צריך להמתין כמו שיתבאר בס' קב"ב¹²²:

מז ט"ז שם. עולת תמיד ס"ק י"א.

מז חמשון הכלל שבטור ושו"ע (בכל מקום) ס"י קיד ס"ז. וצ"ע. ועי' לקמן שם ס"ב.

מח ראה (לענין שוגג) לקמן ס' קד ס"ד. עי' תהלה ליהוד ס"ק ג'.

מט ראה (לענין שוגג) לקמן ס' קז ס"ד.

נ ראה (לענין שוגג) מור וש"ע ס' חבב ס"א. לקמן ס' קפח ס"ה.

נא ראה (לענין שוגג) לקמן ס' תג ס"ג.

נד גמ' ברכות (דכ) כ"א, ב מור וש"ע ס"ז. אפילו בשמיעת תפלה. עי' אליק ח"ח ע' שלמ.

נד בעל הלכות גדולות ברכות שם, הובא בהש"י סוכה לה, ב (ר"ה הוא אומר בריך). האשכול עמ' 31 בשם רב האי רבנו הגנאל הובא במור. וראה תוס' ברכות שם ד"ה עי. דין מוכח שם. שו"ע ס"ה.

נה אף שאינו עונה אמן, כולקמן ס' ריג ס"ד וש"ע. ראה לעיל ס' ח ס"א וש"ע. וראה תהלה ליהוד ס' נה ס"ק ג'.

נו הלכות גדולות שם. מ"א ס"ק ז.

נז והיא ס"ז.

נח דרכי משה אות ב.

נט סעיף ו'.

ס ראב"ד ברכות ס' מז ומ"א ס' סו. מור ס' קכב. שו"ע ס"ח. אבל לא ידלג בשביל זה ועל הנסים (צ"צ הא"ח סק"ג).

סא ס"א ושם הובאו הדעות כזה, האם עונה קודם היו לרצון.

סימן קח

א ב הונא רבב חסדא ברכות ל, ב. מור וש"ע ס"א.

ב הש"י ותוס' ברכות שם ר"ה כמה. טור. לבוש. וראה מ"א ס"ק א.

ג כדלהלן ס' קח.

ד רש"י שם ר"ה שתתהונן.

ה ירושלמי ברכות פ"ד ה"ג. הובא בחוסי' ברכות שם ר"ה כדי. ותר"י ברכות שם (כ, ב ר"ה כמה). מור וש"ע שם. ועי' לקמן ס' קח ס"ה.

ו ח"א ס"ק ב. וראה לקמן ס' קכב ס"ד.

ז סעיף ג וש"ע.